Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XV. **Kraków, dnia 18 czerwca 1932** **Nr. 19**

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:

Wiarsz milim. 1 szp. na okładce **40 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki **60 groszy**
Wiersz milim. 1 szp w tekście **60 groszy**
Cała strona okładki **Zł 200** Pół strony okładki **Zł 100**
Ćwierć strony **Zł 50** Ósma strony **Zł 25**
Cała strona w tekście **Zł 450,** Pół strony **Zł 230**
Ćwierć strony **Zł 120** Jedna ósma strony **Zł 60**

Z orzecznictwa Najw. Trybunału Administracyjnego

OBOWIĄZEK KOMISJI ODWOŁAWCZEJ DLA PODATKU OBROTOWEGO CO DO ROZPATRZENIA KSIĄG HANDLOWYCH.

Skarżący w zeznaniu o obrocie przedsiębiorstwa hurtowni towarów kolonjalnych wykazał za rok 1928 wedle stawki ½% obrot w kwocie 670.000 i według 2 proc. stawki 7.00 zł., oświadczając zarazem gotowość przedstawienia ksiąg handlowych.

W dniach 13, 14 i 15 marca 1929 r. została przeprowadzona rewizja tych ksiąg, protokółem której stwierdzono usterki formalne i materjalne.

Komisja Szacunkowa uchwałą z 8 kwietnia 1929 roku opodatkowala zeznany obrót według 1 proc. stawki, uznając księgi firmy za nieprawidłowe z powodu niedokładnego różniczkowania obrotu według stawek podatkowych i usterek formalnych.

W odwołaniu skarżący zarzucał niesłuszne zastosowanie **w Dziale kolonjalnym stawki 1 proc. zamiast pół proc., twierdząc przytem, że obecnie prowadzi księgę obrotową w ten sposób, że towary są rozbijane na towary podlegające normalnej i podlegające zniżkowej taryfie, którą to księgę przedłożył.**

Komisja Odwoławcza **odwołania nie uwzględniła.**

W skardze do Najwyższego Trybunału Administracyjnego skarżący zarzucał, **iż uznanie ksiąg handlowych za nieprawidłowe winno być oparte na przepisach Kodeksu handlowego,** a przedmiotowy protokól nie formułuje żadnych w tym kierunku uchybień; następnie podnosi zarzut obrazy art. 89 ust. 3 ustawy z tego powodu, że **Komisja Odwoławcza nie zbadała zaofiarowej w odwołaniu księgi obrotowej,** zarzuca wreszcie obrazę art. 89 ust. 1 w związku z art. 91 ustawy, ponieważ **Komisja odwoławcza oparła swą decyzję na uchwale Komisji Szacunkowej bez rozprawienia się z materjałem dowodowym, ofiarowanym w odwołaniu.**

Najwyższy Trybunał Administracyjny rozważył co następuje:

Z odpowiedzi władzy pozwanej na skargę wynika, że powodem odmówienia zastosowania pół proc. stawki podatkowej był wyłącznie **brak w księgach handlowych oddzielnych rachunków na tranzakcje, których obroty podlegają zróżniczkowanym stawkom podatkowym.** Okoliczność ta jednak **nie uzasadnia zarzutu nieprawidłowości ksiąg handlowych w rozumieniu art. 76 ust. 3, albowiem ani przepisy kodeksu handlowego, ani przepisy ustawy o państwowym podatku przemysłowym nie przewidują obowiązku kupca do prowadzenia specjalnych rachunków na zróżniczkowane stawki podatkowe.**

Z uwagi na treść § 78 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o państwowym podatku przemysłowym, zawierającym normy porządkowe celem umożliwienia władzy wymiarowej zbadania prawdziwości księgowanych wpisów w granicach art. 76, stanowisko władzy wymiarowej I inst. było wprawdzie uzasadnione, jednakże inaczej sprawa ta przedstawia się w postępowaniu odwoławczem, skoro skarżąca firma w odwołaniu podniosła zarzut, że zaprowadziła księgę obrotową, w której rachunki rozbijane są na towary, podlegające normalnej i zniżkowej taryfie, i księgę taką przedłożyła. Z postanowień bowiem art. 88 i 89 ustawy o państwowym podatku przemysłowym **nie da się wywnioskować, aby firma, która nie zastosowała się do porządkowych norm § 78 rozporządzenia wykonawczego w toku postępowania przed I Instancją, nie mogła ciążącemu nie niej obowiązkowi wykazania władzy warunków, uzasadniających zastosowanie ulgowej stawki podatkowej, uczynić zadość także w postępowaniu odwoławczem.**

Art. 89 przewiduje bowiem możność rozpatrzenia ksiąg handlowych i innych zapisków, dotyczących obrotu, także w II Instancji, **jeżeli strona powołała się na te księgi już w zeznaniu o obrocie.**

W tym stanie rzeczy obowiązkiem pozwanej władzy było zbadanie przedłożonej przez skarżącą firmę księgi obrotów, podlegających ulgowej stawce, a następnie odwołania, co do pominięcia dowodu z ksiąg handlowych. Gdy pozwana władza zarzut ten pominęła, **Trybunał dopatrzył się w tem wadliwości postępowania ze szkodą dla skarżącego i uchylił zaskarżone orzeczenie.**

(Wyrok z dnia 9 maja 1932 r. l. rej. 3786/30).

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XV. Kraków, dnia 18 czerwca 1932 Nr. 19.

Treść numeru :

Uproszczone księgi handlowe.

W Nr. 17 P. K. omówiliśmy ogólnie warunki, jakim odpowiadać winny prawidłowe księgi handlowe. Czyniąc zadość z wielu stron skierowanym do nas życzeniom, podajemy poniżej treść rozporządzenia, tyczącego się **uproszczonych** ksiąg handlowych, a więc ksiąg, do których prowadzenia są uprawnione drobne przedsiębiorstwa III i IV kat. handlowej, V—VIII kat. przemysłowej, te przedsiębiorstwa handlowe II kat., które trudnią się sprzedażą towarów, posiadających cechy produkcji wytworniejszej (kamienie szlachetne, kryształy, gotowe ubrania, kosmetyki itd.), a wreszcie **przedsiębiorstwa skupu zawodowego** kat III i IV.

Księgi handlowe, prowadzone wedle zasad uproszczonej księgowości, **posiadają moc dowodową**, pod warunkiem złożenia przez podatnika zeznań o obrocie. W wypadkach, w których w myśl przepisów ustawy o p. p. przemysłowym całkowite lub częściowe zwolnienie od podatku przemysłowego oraz stosowanie zniżonych stawek podatkowych uzależnione jest

od prowadzenia przez przedsiębiorstwa prawidłowych ksiąg handlowych (eksport, dostawy, tranzakcje giełdowe itd.), księgi te, prowadzone według zasad uproszczonej księgowości, będą traktowane **na równi z prawidłowemi księgami handlowemi,** t. zn. z takiemi, do jakich zobowiązane są wszystkie inne, wyżej niewymienione przedsiębiorstwa.

Przedsiębiorstwa, prowadzące uproszczone księgi handlowe, winny przy rozpoczęciu czynności handlowych, a następnie w końcu każdego roku **sporządzić** z natury **inwentarz** majątku ruchomego i nieruchomego przedsiębiorstwa oraz wszelkich należności i długów. Przedmioty majątkowe winny być wymienione w inwentarzu z podaniem ich ilości i wartości, a należności i długi imiennie z tem, że obowiązek imiennego wyszczególnienia nie dotyczy weksli.

Pozostałości z inwentarza wnosi się do ksiąg, prowadzonych przez przedsiębiorstwo.

Sporządzanie bilansów otwarcia i zamknięcia nie jest konieczne.

Wszystkie czynności, dokonywane przez przedsiębiorstwo, winny być **ujawnione** w księgach handlowych.

W przedsiębiorstwach, zakupujących i sprzedających towary za gotówkę, dostateczne jest prowadzenie księgi (konta) kasy i księgi (konta) **towarów** (przychodu i rozchodu towarów).

W przedsiębiorstwach **przemysłowych** (rzemieślniczych) oprócz księgi (konta) kasy należy prowadzić co najmniej księgę (konto) produkcji, do której wciąga się z lewej strony — wydatki, związane z produkcją (surowce, robocizna itp.), a z prawej strony — przychody, uzyskane ze sprzedaży wyprodukowanych towarów oraz z wynagrodzeń za wykonane roboty. Przy operacjach na kredyt, należy prowadzić księgę (konto) **dla rozrachunku z dłużnikami i wierzycielami** i w razie potrzeby **księgę** (konto) **weksli.**

Księgi handlowe prowadzi się w języku **polskim i w walucie państwowej;** za zgodą władz skarbowych dopuszczalne jest posługiwanie się innym językiem europejskim (żywym) i jego literami.

Każda z ksiąg handlowych może się składać z kilku równoległych tomów. Księgi handlowe **przed rozpoczęciem** czynności handlowych winny być **oprawione,** przyczem strony lub karty ksiąg należy zaopatrzyć w kolejne **numery porządkowe.**

Zapisy do ksiąg **nie** mogą być uskuteczniane **ołówkiem.** Każda strona lub karta księgi przy przenoszeniu winna być zsumowana, a w razie zamknięcia rachunku (konta) wyprowadzona suma ogólna odpowiednio podkreślona. Konta osobowe i rzeczowe mogą być prowadzone **saldami.** — Miejsca próżne w księgach, pozostawione z braku zapisów w tekscie przekreśla się.

Księgi prowadzi się w należytym porządku, bieżąco **i bez zaległości.**

Zapisy do ksiąg uskuteczniać należy tak, aby jasno wyrażały dokonane czynności handlowe, w szczególności zawierać mają: datę, rodzaj czynności i sumę, a nadto przy operacjach związanych z kupnem i sprzedażą towarów, należy **wykazać dostawcę i odbiorcę** z oznaczeniem ilości towarów.

W wypadkach, gdy przy tranzakcjach gotówkowych (zakupie od producentów rolnych, sprzedaży konsumentom itp.) ustalenie osoby dostawcy lub odbiorcy nastręcza duże trudności, wykazywanie dostawcy lub odbiorcy nie jest konieczne.

Przy drobnych operacjach gotówkowych zapisy można wnosić do ksiąg bez oznaczania ilości towarów w **łącznych sumach dziennych,** zestawionych uprzednio na oddzielnych arkuszach lub obliczonych na podstawie bloków.

Zapisom do ksiąg podlegają **sumy brutto** niezależnie od potrącanych z nich prowizyj, które należy przy księgowaniu wyodrębniać.

Księgi handlowe nie mogą zawierać rachunków fikcyjnych lub otwartych osobom, podanym pod fałszywemi nazwiskami. Zapisy do ksiąg winny być uskuteczniane bezzwłocznie po dokonaniu czynności handlowej.

Rachunki, wynikające z operacyj towarami ulegają księgowaniu: u **wysyłającego** towar w dacie wysyłki towaru, zaś u **otrzymującego** towar po przyjęciu towaru (po uzgodnieniu rachunku z towarem) niezależnie od pokrycia rachunku wzgl. zapłaty należności. W każdym razie otrzymanie towaru winno być uwidocznione w księgach.

Rachunki wystawiane przez przedsiębiorstwa na wykonane roboty lub dostawy oraz na należne wynagrodzenia za świadczenia i usługi winny być zaksięgowane w dacie ich wystawienia.

Kupno i sprzedaż towarów na rachunek własny należy uwidaczniać na kontach towarowych, natomiast niedopuszczalne jest pomijanie tych kont i przeprowadzenie tranzakcyj bezpośrednio bez konta dostawcy i odbiorcy.

Omyłki w księgach prostuje się przez unieważnienie błędnego zapisu (storno) lub przez przekreślenie go i wypisanie właściwej treści.

O ile księgi, prowadzone według zasad uproszczonej księgowości nie zostały oparafowane i po-

świadczone w myśl przepisów obowiązującego na danym obszarze kodeksu handlowego, wówczas **podlega** zaświadczeniu **księga**, obejmująca **konto towarów** (przychodu i rozchodu towarów) wzgl. konto produkcji. Zaświadczenia ksiąg mogą być dokonywane przez władze podatkowe I lub II Instancji (Izby skarbowe, urzędy skarbowe) oraz organa samorządu gospodarczego.

Badanie ksiąg handlowych przedsiębiorstw może być uskutecznione jedynie na podstawie pisemnych zarządzeń władz podatkowych i winno iść w kierunku: ustalenia rodzaju przedsiębiorstwa i zakresu jego działalności, stwierdzenia, czy prowadzona księgowość odpowiada przepisom rozporządzenia, czy zapisy w księgach odpowiadają stosunkom faktycznym i czy są rzetelne, oraz sprawdzenia wzgl. ustalenia obrotów, osiągniętych przez przedsiębiorstwo. Z wyników badania ksiąg handlowych sporządza się **protokół**, który zawierać ma wszelkie dane przedmiotowe, mające znaczenie dla wymiaru, stwierdzone uchybienia i nieprawidłowości w zapisach badanych ksiąg, ustalenie obrotów według stawek podatkowych z wykazaniem ujawnionych różnic i szczegółowem ich wyjaśnieniem. W razie ujawnienia w prowadzonych księgach zapisów niezgodnych z rzeczywistością lub pomijania zapisów, należy w protokole przytoczyć wszelkie dane, stwierdzające tę okoliczność. **Odpis protokołu** wydaje się przedsiębiorcy, który ma prawo bądź niezwłocznie, bądź **w terminie do dni 8**, licząc od dnia spisania protokołu, złożyć swe oświadczenie co do uwag, zawartych w protokole.

Ocena ksiąg handlowych przy wymiarze podatkowym należy do władz wymiarowych.

Za prawidłowe uważa się księgi handlowe: 1) których rodzaj, forma i sposób prowadzenia odpowiadają pzepisom kodeksu handlowego wzgl. przepisom rozporządzenia w sprawie prowadzenia ksiąg (Dz. U. Nr. 41 poz. 412), oraz 2) które są rzetelne pod względem materjalnym. Za nierzetelne uważa się księgi prowadzone niezgodnie z istotnym stanem rzeczy.

Podatek od szyldów i gablotek.

W ostatnich dniach rozsyła Magistrat krakowski nakazy płatnicze na t. zw. podatek szyldowy, t. j. od szyldów, gablotek, napisów firmowych, godeł itd. Nakazy te opierają się na statucie o poborze na rzecz Gminy m. Krakowa podatku od plakatów, szyldów i anonsów, uchwalonym przez Radę miasta dnia 13 grudnia 1928, zatwierdzonym reskryptem Województwa z 30 stycznia 1929. Statut ten wszedł w życie z dniem 1 marca 1929.

Dla orjentacji naszych Czytelników podajemy poniżej dosłowną treść tegoż statutu, przyczem zwracamy uwagę na **główną** zasadę, tyczącą się handlu:

Przedsiębiorstwa handlowe II. kat. płacą od **jednego** szyldu (firmowego) 10 zł. rocznie, a od ewentualnych dalszych szyldów — wedle ich wymiaru.

Przedsiębiorstwa handlowe II. i IV. kat. oraz przemysłowe od V. do VIII. kat. od jednego szyldu (firmowego) **nic** nie płacą, a opłatę uiszczają od dalszych szyldów wedle ich rozmiaru.

Szyld, którego rozmiar figuruje w pierwszej rubryce „deklaracji“ (na odwrocie nakazu płatniczego) korzysta z całkowitego zwolnienia od opłat (o ile przedsiębiorstwo III. lub IV. kategorji) wzgl. od tego szyldu należy się tylko 10 zł. (jeżeli II. kat.).

§ 1.

Podatkowi podlegają:

1) Wszelkie w formie druku, pisma, obrazu lub rysunku, jakimkolwiekbądź sposobem rozpowszechniane lub publicznie uwidaczniane ogłoszenia, reklamy, napisy, znaki i plakaty firmowe zakładów i przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych tudzież osobistych zawodów i zajęć zarobkowych (podatek od plakatów).

2) **Szyldy, godła firmowe, wszelkie szafki reklamowe** (gablotki) z wystawionymi przedmiotami, wystające, w mur wpuszczone lub wolno stojące, umieszczone na fasadach i w sieniach domów oraz w **portalach lokali przemysłowych**, latarnie i lampy z napisami treści reklamowej (podatek szyldowy).

3) Ogłoszenia drukowane, powielane mechanicznie lub w sposób podobny (afisze: podatek od anonsów).

§ 2.

Od podatku są zwolnione:

Ogłoszenia zamieszczone w czasopismach wychodzących co miesiąc lub częściej, aniżeli w miesięcznych odstępach czasu;

ogłoszenia instytucyj społecznych i spółdzielni; ogłoszenia o odczytach i zgromadzeniach publicznych;

ogłoszenia osób poszukujących pracy;

jeden szyld lub napis firmowy utrzymywany przez przedsiębiorstwa handlowe zaliczone do III i IV kategorji przez przedsiębiorstwa przemysłowe czterech ostatnich kategorji;

wszelkie szyldy i napisy, utrzymywane w sieniach i podwórzach zamkniętych (a nie w sieniach domów przechodnich i pasaży).

O ile przedsiębiorstwo handlowe lub przemysłowe, które utrzymuje w sieni lub podwórzu zamkniętem — wolne od podatku szyldy i napisy, posiada również szyld lub napis, umieszczony na domu frontowym to szyld ten lub napis podlega podatkowi, według stawki z § 3 ustęp drugi punkt 1 niniejszego statutu.

Pozatem Magistrat może przyznawać ulgi podatkowe w poszczególnych na uwzględnienie zasługujących wypadkach.

§ 3.

Podatek wynosi:

I. Od jednego szyldu lub napisu firmowego, utrzymywanego z obowiązku nałożonego ustawą o prawie przemysłowem przez przedsiębiorstwa handlowe zaliczone do I i II kategorji oraz przez przedsiębiorstwa przemysłowe, zaliczone do czterech pierwszych kategorji — 10 zł. rocznie.

II. 1) Od umieszczonych w miejscach widocznych w celach reklamowych wszelkich innych szyldów, napisów, znaków, ogłoszeń i plakatów, obrazkowych lub pisanych na ,blasze, płótnie, tekturze, drzewie, szkle, marmurze i t. d.

a) o powierzchni do 0.50 m² 10 zł. rocznie
b) o powierzchni od 0.50 do 1 m² 16 zł. rocznie
c) o powierzchni od 1 m² do 2 m² 30 zł. rocznie
d) o powierzchni od 2 m² do 3 m² 50 zł. rocznie
e) ponad 3 m² 60 zł. rocznie.

Powyższe stawki obniża się dla firm handlowych mających siedzibę w dzielnicach miasta IX do XXI — o 25%.

Od napisów umieszczonych na szybach okien, drzwiach, markizach i roletach podatek wynosi 25% mniej, od napisów zaś, znaków i plakatów i t. d. umieszczanych na dachach i szczytach domów lub w poprzek ulicy 50% więcej od stawki normalnej.

2) Od gablotek, latarń i lamp reklamowych, reklamowych, .szyldów transparentowych i świetlnych, wypukłych godeł reklamowych oraz od reklam wyświetlanych na placach i ulicach własnemi aparatami 25 zł. rocznie.

3) Od afiszy — 5% należytości za wydrukowanie i ogłoszenie.

4) Od reklam wyświetlanych w teatrach, kinoteatrach i wogóle miejscach publicznych — 15% opłaty za każdorazowe wyświetlenie reklam.

§ 4.

Podatek opłacają osoby fizyczne i prawne, których dotyczy przedmiot podatku.

§ 5.

Podatek od przedmiotów wymienionych wyżej w § 3, ustęp I i II, punkt 1 i 2, należy uiszczać bezpośrednio w Głównej Kasie miejskiej na podstawie wezwań płatniczych w dwu równych ratach półrocznych, z których pierwsza jest płatną w miesiącu marcu, a druga w miesiącu wrześniu każdego roku.

W celu przypisu tego podatku płatnicy są obowiązani złożyć w Głównej Kasie miejskiej pisemną deklarację podatkową i oznaczyć w niej przedmiot podatku, o ile chodzi o szyldy, napisy i t. p. przedmioty w płaszczyźnie także powierzchnię tychże w metrach kwadratowych, oraz podać firmę i adres przedsiębiorstwa, tudzież kategorję, do której jest zaliczone w myśl przepisów ustawy o podatku przemysłowym.

Każdy przybytek lub ubytek przedmiotów podlegających podatkowi od szyldów i plakatów, oraz zmiany w stanie tych przedmiotów o ile wpływają na wysokość podatku, należy zgłosić pisemnie Magistratowi w ciągu 3-ch dni, celem sprostowania w rejestrze podatkowym.

§ 6.

Podatek wymieniony wyżej w § 3, ustęp II, punkt 3 i 4 winni inkasować na rzecz Gminy właściciela przedsiębiorstw ogłoszeń i reklam przy poborze

Ku uwadze PT. Abonentów „Przeglądu Kupieckiego" !

Zawiadamiamy PT. Abonentów, że nasz dotychczasowy inkasent p. M. Gutman **nie jest więcej do inkasa uprawniony.** Przypadające kwoty za prenumeratę prosimy przesyłać na nasze konto P.K O.Nr. 400.342

należytości za ogłoszenie względnie za wykonanie reklamy i zainkasowanie kwoty podatku wnieść do Kasy miejskiej w dniach 1 i 15 każdego miesiąca.

Tytułem wynagrodzenia za pobór tego podatku potrącać będzie Kasa miejska przy wpłacie 5% sumy podatkowej na rzecz wzmiankowych przedsiębiorstw.

§ 7.

Niezapłacony w terminie podatek ściągnie Magistrat w drodze egzekucyjnej wraz z kosztami egzekucyjnymi i odsetkami za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie.

§ 8.

Przeciw wymiarowi podatku można odwołać się w terminie i trybie przepisanym art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Dz. U. Nr. 94, poz. 747.

§ 9.

Za przekroczenie niniejszego statutu popełnione przez ukrócenie podatku winni karani będą w myśl art. 62 ustawy z 11 sierpnia 1923 Dz. U. Nr. 94, poz. 747 grzywną do wysokości 20-krotnej kwoty ukróconego lub na ukrócenie narażonego podatku, pozatem w myśl art. 63 do 67 rzeczonej ustawy.

§ 10.

Niniejszy statut po zatwierdzeniu przez Władzę nadzorczą wchodzi w życie z dniem 1 marca 1929.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa,

dnia 18 kwietnia 1929 r.

W sprawie tymczasowego ograniczenia egzekucji podatku przemysłowego za rok 1931.

Ustawa o p. podatku przemysłowym zawiera szereg terminów t. zw. **prekluzyjnych**, których przekroczenie grozi podatnikowi ujemnymi skutkami (termin dla wniesienia zeznań, odwołań, wpłat podatkowych itp.) oraz t. zw. **porządkowych**, które winny być przez władzę przestrzegane, jednak nie jest przewidzianym żaden rygor w razie przekroczenia takich terminów. — Do tych ostatnich należą terminy tyczące się **prowizorycznego rozpatrzenia i ograniczenia wymiaru** w razie wniesienia odwołania oraz terminy, odnoszące się do rozstrzygnięcia rekursów przez instancję odwoławczą. — Z powodu braku rygorów te ostatnie terminy zasadniczo nie były przestrzegane, skutkiem czego odwołania zalegały czasem **całymi latami**, podatnik nie był w stanie wymierzonych kwot płacić, zaległości rosły i potworzyły ogromne sumy obecnie nieściągalne.

Przedstawiciele sfer podatników domagali się więc od Ministerstwa wydania zarządzeń w kierunku przyspieszenia załatwienia odwołań i rzeczywiście Ministerstwo zarządzenie takie wydało. — Spodziewać się więc należy, iż już w **najbliższych dniach** poszczególne urzędy skarbowe będą rozpatrywały wniesione odwołania i w razie uznania słuszności i rzeczowości podniesionych zarzutów, **tymczasowo ograniczą egzekucje** ostatnich wymiarów, dzięki któremu ulży znaczna ilość podatników będzie w stanie ograniczoną sumę podatkową uiścić, a w wielu wypadkach równocześnie wpłacić część zaległości i korzystać z bonifikat.

Warszawa, d. 2 czerwca 1932.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 21287/4/32.

Okólnik w sprawie rozpatrywania odwołań oraz ograniczania egzekucji w podatku przemysłowym od obrotu.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

I.

Poczynione przez Ministerstwo Skarbu spostrzeżenia wskazują, iż przy rozpatrywaniu odwołań przeciw wymiarowi podatku przemysłowego od obrotu nie są przez władze wymiarowe przestrzegane terminy, wymienione w art. 88 i 89 ust. ost. ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15-go lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932 poz: 110): Ten stan rzeczy powoduje, iż cały szereg odwołań zostaje definitywnie załatwiony ze znacznem opóźnieniem, sięgającem w niektórych wypadkach nawet kilkuletniego okresu.

Ten stan rzeczy m. in. jest przyczyną nadmiernego wzrostu zaległości podatkowych, a tem samem wybitnie szkodliwe dla interesów Skarbu Państwa, to też niezwłocznie musi ulec zmianie.

Przywiązując szczególną wagę do przestrzegania ustawowo przewidzianych terminów, jak również licząc się z tem, że zbyt powolne załatwianie odwołań pociąga w wielu wypadkach niekorzystne dla Skarbu Państwa skutki, Ministerstwo Skarbu zarządza:

1) Przy rozpatrywaniu odwołań od wymiarów podatku przemysłowego od obrotu za rok 1931 należy bezwzględnie przestrzegać terminów, przewidzianych w art. 88 i 89 ust. ost. powołanej ustawy o podatku przemysłowym.

W pierwszej kolejności winny być rozpatrzone odwołania, zawierające konkretne zarzuty oraz odwołania poparte księgami handlowemi, zapiskami i t. p., przyczem podniesione zarzuty winny być w każdym poszczególnym wypadku zbadane, a wynik badania winien znaleźć wyraz zarówno w uchwale Komisji Odwoławczej (Izbie Skarbowej), jak i we wniosku Komisji Szacunkowej (Urzędu Skarbowego).

2) **Przy rozpatrywaniu odwołań należy zwrócić szczególną uwagę na wypadki ustalenia obrotu w kwocie wyższej, niż za lata ubiegłe.** Ustalenie **obrotu w kwocie wyższej winno być w każdym poszczególnym wypadku należycie uzasadnione.**

II.

Licząc się z tem, że przy wymiarze podatku przemysłowego od obrotu za rok 1931 mogły zajść omyłki zarówno co do wysokości obrotów poszczególnych przedsiębiorstw, jak i zastosowania niewłaściwych stawek podatkowych, Ministerstwo Skarbu zarządza **prowizoryczne ograniczenie egzekucji** podatku do kwot, zaproponowanych we wnioskach na odwołania — aż do czasu decyzji na odwołanie.

Powyższe ograniczenie egzekucji podatku może nastąpić tylko na skutek odwołań, zawierających konkretne zarzuty, tudzież odwołań, wniesionych w wypadku nieuzasadnionej zwyżki obrotu za rok 1931 w porównaniu do roku ubiegłego.

Równocześnie z ograniczeniem egzekucji podatku za rok 1931 należy dla przedsiębiorstw opłacających zaliczki na podatek za rok 1932 na podstawie obrotów z roku 1931 odpowiednio ograniczyć wysokość zaliczek, stosując stawki podatkow, obowiązujące na rok 1932.

Organizacja tragarzy.

SPRAWA JEDNOLITEJ TARYFY.

(Ważne dla handlu: szkła i porcelany, manufaktury, skóry, maszyn, fortepianów, towarów spożywczych, kolonjalnych i t. p.).

Prawie każdy kupiec-hurtownik musi w wykonaniu swego zawodu rzadziej lub częściej zatrudniać stałych lub przygodnych tragarzy ulicznych, którzy czy-to ręcznie czy zapomocą wózka przewożą towary z magazynów kolejowych do lokalu sklepowego, tamże je „szlichtują“ wzgl. przenoszą lub wywożą towary do innych kupców, na kolej czy do przystanków autobusowych lub do osób prywatnych. Każdy kupiec z doświadczenia wie, że w wypadkach takich często narażony jest na przykrości, nie wiedząc z góry, ile taki **przygodny tragarz policzy** wzgl. nie mając zaufania do jego uczciwości.

Od szeregu lat istnieje w Warszawie i w większych centrach handlowych t. zw. „Związek transportowców R. P.“, obejmujący również tragarzy, w skład którego to Związku wchodzą wykwalifikowani i dający pewną rękojmię moralną pracownicy, zaopatrzeni w odpowiednie godła (odznaki) i wynajmujący się do usług za wynagrodzeniem, z góry cennikiem ustalonem.

Ostatnio utworzyła się również w Krakowie podobna organizacja tragarzy, która wniosła do miarodajnych władz podania o zalegalizowanie wzgl. do Inspektoratu Pracy o zatwierdzenie zaprojektowanego cennika. Tragarze, należący do Związku, będą mieli swoje postoje w dzielnicach handlowych, poznać ich można będzie po blaszanych oznakach, noszonych na surdutach, a organizacja będzie w niektórych wypadkach nawet materjalnie odpowiedzialna za ewent. rozmyślne szkody przez swych członków wyrządzone.

W związku z tem odbyła się onegdaj w Inspektoracie Pracy konferencja przy współudziale przedstawicieli Związku tragarzy i organizacyj kupiec-

kich, — a ciąg dalszy tejże konferencji ma się odbyć w ciągu najbliższych 8 dni. Przedstawiciele tragarzy przedłożyli niżej wyszczególniony projekt cennika.

Prosimy więc zainteresowanych kupców, by możliwie rychło w sprawie tej się wypowiedzieli a to zarówno odnośnie do samej zasady organizacyjnej, postulatów kupiectwa w tej sprawie oraz odnośnie do wysokości projektu cennikowego.

Znoszenie towarów z wozów i aut do sklepów, magazynów i t. p. od 100 kg.:

Towary spożywcze ze szlichtowaniem w magazynach lub sklepach	20 gr.
Towary kolonjalne i owocowe południowe	25 gr.
Owoce krajowego pochodzenia	20 gr.
Manufaktura na I. p.	50 gr.
Manufaktura do sklepów-magazynów na parterze	25 gr.
Manufaktura na II. p.	75 gr.
Skóra do sklepu na parterze	25 gr.
Skóra I. piętro	50 gr.
Skóra II. piętro	75 gr.
Towary żelazne, maszyny i części składowe do 150 kg. za znoszenie do sklepów-magazynów na parterze	30 gr.
detto od 150 do 300 kg.	50 gr.
detto powyżej 300 kg. w/g umowy	
Szkło taflowe do sklepów-magazynów na parterze	50 gr.
Szkło taflowe oraz szyby wystawowe na piętra w/g umowy	
Szkło krajowego pochodzenia	25 gr.
Flizy, posadzka i pokrewne materjały	25 gr.
Marmury, płyty granitowe nagrobki i t. p.	40 gr.
Do oficyn i dalekich magazynów + 20%	
Porcelana luzem do sklepów	30 gr.
Do oficyn, dalekich podworców oraz piwnic	+ 30%
Flaszki pełne do sklepów	25 gr.
Flaszki pełne do piwnic i dalekich oficyn	+ 30%
Materjały mudowlane, desk, belki,	20 gr.
cement	10 gr.
cegła	10 gr.
gips, glinka i t. p.	10 gr.
do piwnic + 30%	
czcina — bambus i t. p.	20 gr.
drewniak	12 gr.
fajanse luzem	30 gr.
wszelkie towary niewymienione w skrzyniach	25 gr.
wszelkie towary nie wymienione w beczkach	20 gr.
żelazo, blachy wszelkiego rodzaju	20 gr.
Skrzynia jaj do sklepu	20 gr.
Skrzynia jaj do piwnicy	30 gr.

Za odwiezienie i przywiezienie towarów wózkami ręcznemi za 100 kg. do 1 km.:

Towary spożywcze	1.00 zł.
Towary kolonjalne	1.50 zł.
1 skrzynia jaj	2.00 zł.
Towary w beczkach — wszelkie	1.50 zł.
Tłuszcz jadalny	2.00 zł.
Papier w balach i rolach	1.00 zł.
Skóra podeszwowa i wierzchnia	2.00 zł.
Manufaktura	2.00 zł.
Towary żelazne — blacha żel. i mosiężna	1.00 zł.
Galanterja żelazna	2.00 zł.
Galanterja metalowa i t. p.	2.50 zł.
Bagaże wszelkiego rodzaju	3.00 zł.

Wszelkie towary wymienione wyżej przewożone dalej niż 1 klm. + 25% za każdy dalszy klm. — do rogatki włącznie 25%, poza rogatką według umowy; w godzinach od 8-mej wieczór do 6-tej rano + 50%.

Za przenoszenie towarów przez tragarzy plecowych i sznurkowych:

Za odnoszenie do 30 kg. do 1 klm.	60 gr.
powyżej 30 kg. do 60 kg.	90 gr.
powyżej klm. + 35%.	

Wszelkie towary objęte niniejszym cennikiem do 20 kg. zalicza się do setki niższej, np. 118 uważa się za 100, zaś 125 kg. uważa się za 200.

Obowiązek cennikowy sprzedawców.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wydało Okólnikiem z 19 maja 1932 Nr. 68 zarządzenia, przypominające obowiązek ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku, zawarty w rozporządzeniu z 20-go lutego 1923 poz. 139 Dz. U. i wyjaśniło, że w tym względzie należy przestrzegać zasad następujących:

KTO PODLEGA OBOWIĄZKOWI CENNIKOWEMU?

Przepisom ujawnienia cen podlegają tylko posiadacze składów, sklepów, jatek mięsnych, handlów, straganów, restauracyj, bufetów kolejowych, cukierni i innych przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku. Nie podlegają natomiast tym przepisom producenci rolni, którzy nie mając przedsiębiorstwa handlowego, sprzedają produkty własnego gospodarstwa rolnego.

JAKICH PRODUKTÓW DOTYCZY OBOWIĄZEK CENNIKOWY?

Za przedmioty powszedniego użytku, które podlegają obowiązkowi ujawniania cen, uważane są arty-

kuły następujące: **Ziemiopłody i ich przetwory,** jak: żyto, pszenica, jęczmień, owies, mąka żytnia i pszenna, pieczywo (wszelkie), kasze (wszelkie) i t. d. **Jarzyny** (wszelkie), jak: ziemniaki, kapusta, buraki, brukiew, groch, fasola, kalafjory, szparagi, szpinak i t. d. **Nabiał:** masło, mleko (wszelkie) zbierane, niezbierane, kwaśne, sterylizowane, skondensowane, śmietana, sery krajowe, jaja. **Ryby:** żywe, śnięte, wędzone. **Potrawy i napoje w restauracjach** za wyjątkiem win i wódek. **Owoce** krajowe świeże i suszone, cytryny. **Mięso, wędliny, drób, bydło, nierogacizna** oraz **tłuszcze jadalne,** jak słonina, smalec, łój jadalny, tłuszcze roślinne. **Artykuły kolonjalne i inne:** herbata, kawa, kakao, ryż, cukier, cykorja, marmolada, powidła, sól, ocet, oliwa, śledzie, zapałki, drożdże, miód, pieprz, proszki do pieczywa, grzyby, oleje jadalne. Artykuły **odzieżowe i galanterja,** materjały **wełniane,** materjały **bawełniane,** materjały **półwełniane, odzież** (gotowe ubrania), bielizna, wyroby trykotowe, wełniane i bawełniane, kapelusze i czapki, obuwie i galanterja nieopłacająca podatku od zbytku. Artykuły **opałowe:** węgiel, koks, drzewo, torf, brykiety. Artykuły **oświetleniowe:** nafta, spirytus do palenia, świece, elektryczność, gaz, artykuły do instalacji elektryczności i gazu. **Pasza:** siano, słoma, owies, otręby, makucha (pasza treściwa). Artykuły **budowlane:** cegła, wapno, cement, drzewo budowlane, żelazo do budowy, gwoździe, szkło do szyb. Artykuly **gospodarstwa domowego:** naczynia żelazne, naczynia emaljowane, naczynia blaszane, naczynia gliniane, szklanki, fajans, porcelana gładka niemalowana, łyżki, noże, widelce, (z wyjątkiem srebrnych i złotych), łańcuchy, sznur, pasta do obuwia, mydło do prania, szczotki, pasta do podłóg, soda. **Skóry:** skóry niewyprawione, skóry wyprawione. Przybory **szkolne** i materjały **piśmienne:** papier, pióra, ołówki, gumy, atrament, bibułka, kajety i t. d. Artykuły **apteczne:** środki opatrunkowe, środki dezynfekcyjne, bandaże, gaza, wata, najniezbędniejsze artykuły codziennej higjeny, jak: szczoteczki do zębów, proszki i pasty do zębów, terpentyna, benzyna, wosk i t. d.

NA CZEM POLEGA OBOWIĄZEK CENNIKOWY?

Obowiązek nałożony omawianem rozporządzeniem polega a) w bezpośredniem **uwidocznieniu cen** na przedmiotach powszedniego użytku, b) w **wywieszeniu cennika** (wykazu cen) takich przedmiotów. Bezpośrednie ujawnienie cen polega na oznaczeniu cen każdego gatunku i rodzaju przedmiotów powszedniego użytku, przeznaczonych na sprzedaż, a znajdujących się zarówno wewnątrz lokalu jak i na wystawie sklepowej. Cenniki (wykazy cen) powinny być: drukowane lub pisane atramentem jednolitego formatu o wielkości co najmniej pół arkusza papieru oraz powinny zawierać: a) nazwę firmy, b) datę sporządzenia, c) wyszczególnienie towarów według gatunków i rodzajów, d) wyszczególnienie cen. Cenniki odpowiadające tym warunkom mają być umieszczone wewnątrz lokalu sklepowego na miejscu widocznem, umożliwiającem zapoznanie się z nim przez kupujących. Ceny uwidocznione tak na samym towarze, jak również i podane w cenniku — powinny być obliczone wyłącznie w stosunku do obowiązujących jednostek miar (metr, litr, kilogram i t. p.) lub sztuki, przyczem oznaczanie cen od — do — winno być ograniczone tylko do tych wypadków, gdzie szczegółowe wyliczanie wszystkich gatunków i rodzajów towarów nastręczałoby znaczne trudności ze względu na ich ilość. Cenniki nie mogą być w żadnej formie zatwierdzane przez władze administracji ogólnej lub samorządowej — chociażby obejmowały i takie artykuły, których ceny są ustalane przez komisje do wyznaczania cen, jak również nie mogą zawierać żadnych adnotacyj, względnie uwag, któreby na takie zatwierdzenie wskazywały.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA NIEDOPEŁNIENIE OBOWIĄZKU CENNIKOWEGO.

Za brak cen na towarze oraz za brak cennika odpowiedzialnym jest zawsze **posiadacz przedsiębiorstwa;** odpowiedzialności tej nie zmniejsza fakt sporządzania cenników przez zrzeszenie kupców.

Przekazywanie opłat manipulacyjnych od zezwoleń przywozowych.

Izba przemysłowo-handlowa w Krakowie zwraca uwagę firm importujących towary reglementowane, że opłaty manipulacyjne należne Ministerstwu Przemysłu i Handlu przy wydawaniu zezwoleń przywozowych, przekazywać należy czekami P. K. O. na konto Nr. 30. 400, właściciel Centralna Księgowość Ministrestwa Skarbu w Warszawie.

Zdarza się bowiem, że firmy nadają opłaty te staremi czekami Nr. 30.110 (właściciel Centralna Kasa Państwowa w Warszawie) i narażają się z tego powodu na zwłokę w wysyłce zaświadczeń przywozowych.

Przepisy w handlu octem i esencją octową

Departament Zdrowia w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych rozesłał projekt rozoprządzenia o dozorze nad wyrobem i obiegiem octu i esencj octowej. Projekt tego rozporządzenia został zaopinjowany przez Izbę Warszawską Handlowo-Przemysłową w porozumieniu ze Zw. Fabrykantów Octu i Zw. Przemysłu Chemicznego. Cały projekt rozporządzenia regulującego nadzód sanitarny nad octem i esencją octową w zasadzie aprobowaną, zgłoszono jedynie szereg poprawek, które złagodziłyby zbyt rygorystyczne przepisy w dziedzinie opakowania i oznaczania esencji octowej. Projekt omawia szczegółowo ochronę marki i nazw poszczególnych gatunków octu i ta naprzykład ocet winny musi być koniecznie produkowany z wina.

Czy wydanie weksli na pokrycie należności za towar umarza tę należność?

Sprawa ta o doniosłem znaczeniu dla praktyki życia handlowego doczekała się nareszcie definitywnego wyjaśnienia w jednem z ostatnich orzeczeń Sądu Najwyższego, który sprawę tę rozstrzygnął zgodnie z potrzebami obrotu handlowego. Zachodziła bowiem dotychczas wątpliwość, czy przy przyjęciu przez sprzedawcę towaru weksli na pokrycie swej należności, ma on w razie ich niezapłacenia akcję wekslową, czy też niezależnie od tego akcję z tytułu kupna-sprzedaży towaru. Zagadnienie to mogłoby się wydawać na pierwszy rzut oka czysto teoretycznem, skoro nie ulega wątpliwości, że sprzedawca ma przecież prawo wystąpić do Sądu o zapłatę, a obojętne wydawałoby się, na czem on swoją skargę oprze: na wekslach czy na fakcie sprzedaży towaru. Tak jednak nie jest: albowiem, jeśli nabywca wystawił własne weksle odpowiada on wekslowo tylko w ciągu 3 lat od daty płatności, a w ciągu dalszych 3 lat ewentualnie jeszcze z akcji o niesłuszne wzbogacenie; po 6 ciu latach — zatem w najlepszym dla sprzedawcy wypadku — weksel się przedawni i wystawca jest zwolniony od odpowiedzialności. Jeszcze gorzej przedstawia się sytuacja — a bywa to przecież bardzo często — gdy nabywca wręcza za towar t. zw. weksle klijentowskie, które żyruje, gdyż wtedy jest on odpowiedzialny z tytułu swego żyra tylko przez pół roku względnie przez rok, a potem odpowiedzialność jego upada. Inaczej jednak przedstawia się sprawa, gdy sprzedawca występuje nie z akcją wekslową, a z akcją kupna-sprzedaży, gdyż wtedy ma zastosowanie ogólne przedawnienie — 30-letnie, co bardziej zabezpiecza możliwość sprzedawcy odbioru swej należności.

W stosunkach handlowych całą tę sprawę komplikuje jeszcze fakt księgowania odpowiednich pozycyj: za kupno towaru nabywca bywa obciążany, za wręczenie zaś weksli — uznawany, a więc księgowo — należność jest wyrównana; w razie zaprotestowania wekslu nabywca jest znów obciążany, ale z tytułu protestu, a więc wekslu, który — jak wyżej wspomniano — ulega przedawnieniu; tak więc wyciąg z rachunku, który jest dowodem dokonanej tranzakcji, zdawałby się przemawiać przeciwko sprzedawcy.

Sąd Najwyższy orzekł jednak inaczej, całkowicie słusznie.

Sąd Najwyższy wyszedł bowiem z założenia, że pierwotna należność sprzedawcy za sprzedany towar nie zostaje umorzona przez otrzymanie weksli, czyli innemi słowy, nie zachodzi tutaj nowacja, a więc umorzenie jednego długu (towarowego) i powstanie nowego (wekslowego). Nowacja bowiem, zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego, nie domniemywa się, a musi być jasno wyrażona; jeśli zatem sprzedawca towaru nie oświadczył, że zgadza się dochodzić swej należności tylko z weksli, uważa się, że zachował on nadal prawo poszukiwania swej należności towarowej, chociażby należność wekslowa już wygasła. Stanowi to bardzo znaczne ułatwienie dla sfer kupieckich, zgodne zresztą z prawem i wymogami obrotu handlowego (O. S. P. 51 (32).

Jak mają opłacać zryczałtowany podatek obrotowy pracownie rzemieślnicze VIII kat. powstałe w r. 1932

Prowincjonalne władze skarbowe ujawniają wątpliwości, w jaki sposób mają opłacać zryczałtowany podatek obrotowy powstałe w ciągu roku 1932 pracownie rzemieślnicze i rękodzielnicze, wykupujące VIII kat. kat. świadectw przemysłowych, a zatrudniające nie więcej niż jednego najemnika.

Celem rozproszenia tych wątpliwości Ministerstwo Skarbu okólnikiem z 18. V. 1932 r. L. D. V. 15970/4/32 ustaliło, iż przedsiębiorstwa te podlegają obowiązkowi opłacania zryczałtowanego podatku obrotowego od chwili zaistnienia ich obowiązku podatkowego.

Jak wiadomo, przedsiębiorstwa omawiane opłacać mają podatek ryczałtowy w wysokości 16 zl. rocznie. Obecnie Ministerstwo Skarbu we wspomnianym okólniku wyjaśnia, że o ile moment powstania obowiązku podatkowego tego rodzaju nowopowstałego przedsiębiorstwa nie pokrywa się zupełnie z okresem rocznym, to wysokość ryczałtu obliczyć należy proporcjonalnie od chwili powstania obowiązku podatkowego do końca 1932 roku, a podstawą obliczenia ma być owa wysokość ryczałtu rocznego w kwocie 16 zł.

Następujący przykład wyjaśni dokładnie całą sprawę: właścicielka pracowni krawieckiej, posiadająca kartę rzemieślniczą i zatrudniająca jedną najemną pracownicę, uruchomiła swą pracownię w dniu 1 kwietnia 1932. Wysokość podatku zryczałtowanego na rzecz Skarbu Państwa obliczymy w tym wypadku w ten sposób, iż caloroczną należytość podatkową

w wysokości 16 złotych podzielimy przez 12 miesięcy, a uzyskany iloraz, przedstawiający należność podatkową za jeden miesiąc pomnożymy przez 9 miesięcy tego roku, w których pracownia będzie czynną (od 1 kwietnia do 31 grudnia 1932). W ten sposób uzyskamy cyfrę: (16 : 12) $\times$ 9 = 12 złotych. Do sumy powyższej doliczamy 10 proc. dodatku nadzwyczajnego, oraz dodatek komunalny. Należytość w ten sposób obliczoną należy wpłacić w trzech równych ratach kwartalnych w dniach: 15 lipca, 15 października i 15 grudnia 1932 r.

WYSOKOŚĆ OBROTU MUSI SIĘ OPIERAĆ NA DANYCH FAKTYCZNYCH, WYNIKAJĄCYCH Z AKT SPRAWY.

Rozpatrując zarzut skargi, iż pozwana władza przekroczyła granice swobodnego uznania, czyli że wymiar podatku jest dowolny, albowiem brak ustaleń, któreby uzasadniały wysokość przyjętego obrotu, Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał tenże zarzut za uzasadniony. Ustalony bowiem przez pozwaną władzę obrót w wysokości 90.000 zł. nie znajduje bynajmniej oparcia w danych faktycznych, zebranych przez władzę wymiarową, a ujawnionych w akcie wymiarowym. I tak: protokóły lustracji przedsiębiorstwa płatnika z 14 marca 1927 roku i z 10 lutego 1928 roku określają całoroczny obrót tegoż na 36.000 względnie 37.000 zł., rzeczoznawcy-informatorzy znowu określają tenże obrót w kwocie około 60.000 złotych. Z treści wniosku przewodniczącego Komisji Szacunkowej wynikałoby, że obliczenie obrotu zostało oparte na stwierdzonej w protokóle lustracji z 10 lutego 1928 ilości remanentu. Otóż zaznaczyć należy, że rzeczoznawcy-informatorzy stwierdzają także, iż płatnik posiadaduże zapasy drzewa, mimo to obrót jego określają tylko w kwocie około 60.000 zł. z zaznaczeniem, że płatnik nie ma na drzewo nabywców. Skoro tedy ujawniony w akcie wymiarowym materjał faktyczny nie uzasadniał bynajmniej ustalenia obrotu w przyjętej przez pozwaną władzę wysokości i skoro sama zaskarżona decyzja nie ujawnia innych danych, na których Komisja oparła się, ustalając obrót płatnika, przeto Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał, iż zaskarżona decyzja nie znajduje oparcia w stanie faktycznym, wynikającym z akt wymiarowych i uchylił tę decyzję na zasadzie art. 19 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym, jako dotkniętą istotną wadliwością postępowania (Wyrok z dn. 29 stycznia 1932 r. L. Rej. 1260/30 r.):

ROZPORZĄDZENIE O WYMIANIE USZKODZONYCH ZNAKÓW PIENIĘŻNYCH.

W Dzienniku Ustaw z dnia 31 maja b. r. ogłoszone zostało rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23-go marca 1932 r. o wymianie uszkodzonych i zatrzymywaniu fałszywych znaków pieniężnych.

Na mocy powyższego rozporządzenia bilety bankowe podarte, sklejane, zabrudzone lub w inny sposób uszkodzone w stopniu uniemożliwiającym rozróżnienie szczegółów rysunku, monety złote, które utraciły więcej niż 5/1000 swej najniższej ustawowo dopuszczalnej wagi oraz wszelkie monety z całkowicie startym wizerunkiem (rysunkiem) lub uszkodzone — nie mają charakteru prawnego środka płatniczego.

Uszkodzone wskutek normalnego zużycia bilety bankowe, o ile nie wykazują braku znaku wodnego, oraz więcej niż: a) $^1/_3$ części powierzchni biletu, b) trzech cyfr numeru i jednego podpisu lub części oznaczenia serji i jednego podpisu są wymieniane bez żadnych ograniczeń i potrąceń przez oddziały Banku Polskiego oraz wszystkie kasy państwowe.

Bilety sklejane mogą być wymieniane względnie przyjmowane przy wpłatach tylko w tych wypadkach, o ile składają się z części stanowiących pierwotną całość i odpowiadają pozatem warunkom, ustalonym powyżej.

Bilety bankowe, nieodpowiadające wyszczególnionym warunkom, będą wymieniane jedynie za każdorazową zgodą dyrekcji Banku Polskiego, o ile zwracający się o wymianę usprawiedliwi dostatecznie, że uszkodzenie nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych. Przy wymianie tego rodzaju biletów Banku Polskiego przysługuje prawo potrącenia kosztów porta, korespondencj i kosztów druku biletu.

Dalsza część rozporzadzenia omawia sprawę zatrzymania fałszywych znaków pieniężnych.

Bałamutne wiadomości o nowej liście zakazów przywozu.

Jeden z poczytnych dzienników polskich doniósł o tem, jakoby powołany przez Radę Ministrów specjalny komitet opracował listę towarów, których przywóz może być ograniczony. Lista ta zawierać miałaby m. in. węgiel brunatny, wyroby włókiennicze i szereg artykułów luksusowych.

Jak stwierdziliśmy w Ministerstwie Przemysłu i Handlu, jest ta wiadomość pozbawiona wszelkich podstaw. Sprawa nowych nakazów przywozu nie jest tymczasem wogóle aktualna.

Na warsztacie znajduje się w dalszym ciągu jeszcze podwyżka celna niektórych artykułów przemysłowych. Losy tej sprawy nie są jednak jeszcze pewne.

Naczelny redaktor: Dr. Norbert Salpeter. — Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.
Redaktor odpow. Samuel Kurzman. — Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12